

Achteraf

Na het nachtelijk oorlogsgeweld zat de schrik er goed in bij de mensen van Okselaar. Een aantal van hen besloot om alsnog op de loop te gaan voor de nakende invallers.

De drie overlevende vluchtelingen uit Paal werden aanvankelijk in Okselaar opgevangen door de buurtbewoners. Vooral Piër en Emma Verheyen-Theys ontfermden zich over de ongelukkigen. Zodra de kust veilig was, keerden Maria en Louis Lemmens met paard en kar en hun neefje Louis Kimpen terug naar hun huis aan de (huidige) Heerbosstraat in Paal. Een deerniswekkende tocht en een emotioneel ontwrichtende thuiskomst. Enkele weken later kregen Louis Kenens en Jef Diepvens de hachelijke taak toegewezen om de stoffelijke overschotten van de zes slachtoffers met paard en kar naar Paal over te brengen. Het is onduidelijk waar precies de Paalse voermannen de stoffelijke resten ophaalden. Wellicht gebeurde dat op het kerkhof van Okselaar aan de Tessenderlobaan. Naar verluidt had buurman Louis Meeus immers - ook al met paard en kar - de dode lichamen reeds daar naartoe verhuisd. Terug in Paal vonden ze op dinsdag 4 juni 1940 een gezamenlijke laatste rustplaats na een plechtige uitvaartdienst in de parochiekerk.

Tijdens de bezetting lagen er voortdurend Duitse troepen ingekwartierd in de Villa Bosquet. Het landgoed Arendschoot, dat zwaar had geleden in de oorlog, zou na de oorlog nog meer dan dertig jaar onbewoond blijven. De leegstand bespoedigde het verval tot aan de grondige renovatie op het einde van de jaren 1970.

Het leegstaand hoevetje van Jaune Poemp, waar de familie Kimpen gedurende enkele dagen onderdak had gevonden, bleef tijdens de oorlog onbewoond. Kort na de oorlog werd het afgebroken en opgeruimd. In de jaren zeventig zou het terrein worden opgedeeld in enkele bouwkavels.

Tante Maria en nonkel Louis namen hun neefje Louis Kimpen op in hun huis aan de (huidige) Heerbosstraat. Zij voedden de oorlogswees op als hun eigen zoon. Voor hen betekende de komst van Louis ook een paar extra handen op hun hoevetje. Maar Louis, de middelste van vijf, woonde er ineens helemaal alleen bij twee zorgzame, goedmenende, maar reeds wat ouder wordende volwassenen. Hij miste de geborgenheid en warmte van de eigen moeder en vader, het gezelschap van de broers en zussen. Misschien mede daarom trouwde Louis reeds vroeg: op 1 maart 1947, direct na zijn legerdienst. Met zijn echtgenote Margriet Poel, ook uit Paal, kreeg hij drie dochters (Rosette, Marie-Paule en Hélène) en een zoon (Luc). Ook het gezin van Louis en Margriet zou al snel zwaar op de proef worden gesteld: op 2 januari 1951 verloren ze hun eerste kindje Rosette, drie en een half jaar oud.

Eerst Louis en later Margriet verstuurden stapels brieven voor erkenning van Louis als oorlogsslachtoffer. Zelfs ministers en volksvertegenwoordigers kregen post uit Paal in de bus. Het was allemaal boter aan de galg. Pas in 1959 antwoordde senator De Gent uit Kwaadmechelen aan Margriet dat haar man geen recht had op schadevergoeding, omdat de eerste aanvraag zou zijn ingediend, toen Louis al 18 jaar was geworden. Daarop toog Margriet naar Hasselt om die bewuste eerste aanvraagbrief daar persoonlijk te gaan terugvinden. Maar de betrokken

ambtenaar bleek inmiddels overleden en de brief spoorloos. Zelfs Zijne Majesteit de Koning kon daar niets aan veranderen. De Dienst voor Oorlogsslachtoffers bleef van mening dat Louis geen recht had op een financiële of morele schadevergoeding. Toch begrepen ze dat er bij Louis sprake kon zijn van 'humanitaire' schade. Maar daarvoor zou hij zich tot de Duitse Staat moeten richten. Kortom, nooit heeft Louis één frank schadevergoeding ontvangen als oorlogsslachtoffer.

Louis werkte een tijdje in de fabriek van Kwaadmechelen. In 1949 ging hij als ondergronds mijnwerker aan de slag in Beringen. Na 20 jaar dienst werd hij als invalide gepensioneerd. Hij heeft nog verschillende jaren als buschauffeur gewerkt bij Autocars Sint-Jan uit Paal. Dan ging het bergaf met de gezondheid. Louis kwam in een rolstoel terecht.

Louis Kimpen (°1926-†2006). (collectie fam. Kimpen)

Zijn hele leven lang is het drama van Okselaar bij Louis als een sombere wolk blijven hangen. Vaak bezwaarde het zijn gemoed bij huwelijken en andere familiefeesten. Nooit heeft hij de moed gevonden om een groet te gaan brengen aan het

graf van zijn geliefde familie. Wel keerde Louis na de oorlog nog enkele malen terug naar Emma Verheyen-Theys²³ en de plaats in Okselaar waar hij zijn ouders, broers en zussen verloor. Op uitnodiging van Louis Laureys (*de Witte van Roos*) bezocht hij met vrouw en kinderen enkele herdenkingsmomenten in Okselaar. Louis Kimpen werd zelfs lid van de Nationale Strijdersbond (N.S.B.) afdeling Okselaar. Op zondag 8 november 1983 gaven liefst achttien vaderlandslievende verenigingen present in Okselaar voor een grootse viering na het herstel en de verfraaiing van het oorlogsmonument. Ook Louis Kimpen werd in de bloemetjes gezet. Tijdens een receptie in Het Laer ontving hij een 'prachtig aandenken' uit de handen van burgemeester Jef Lemmens.

Louis Kimpen overleed in 2006. Hij werd tachtig jaar oud. Margriet Poel overleed in 2014.

²³ Piër Verheyen was reeds in 1951 overleden aan de complicaties van een routine-maagoperatie. Hij werd amper 45 jaar oud.

*Herinner je niet mijn roeve dagen,
maar wel mijn leven in de zon
en hoe ik was toen ik alles nog kon.*

In de vrede van de Heer werd opgenomen

De heer
Louis KIMPEN
echtgenoot van mevrouw Margriet POEL

Oorlogsveteraan 1940-1945
Lid van de Oudstrijders Okselaar-NSB
Lid van de Mijnerwerkers-Brancardiers, de Sint-Jorisgilde en Distelsvink Paal

Geboren te Paal op 21 oktober 1926
en zachtjes thuis ingeslapen op 13 augustus 2006,
omringd door zijn familie.

De plechtige uitvaartdienst, waartoe u wordt uitgenodigd,
zal plaatshebben in de parochiekerk Sint-Jan de Doper van Paal
op zaterdag 19 augustus 2006 om 10.30 uur,
gevolgd door de begrafenisdienst op de begraafplaats aldaar.

Samenkomst en begrafenis in het funerarium,
Tessenderlosteenvoeg 27 te Paal, vanaf 9.45 uur.

Gebedsdienst op vrijdag om 19 uur in voornoemde kerk.

De familie ontvangt uw rouwbeclag in voornoemd funerarium
op vrijdag van 19.30 tot 20 uur.

Bijhof Convents, Paal - Tel. 011 42 28 32

Dit melden u :

Margriet Poel, zijn echtgenote

Rosette Kimpen (t),
Danny en Marie-Paule Vanderstraeten-Kimpen,
Edwin en Kitty Lousbergh-Vanderstraeten,
Kevin,
Ellen,
Louis en Helne Pauwels-Kimpen,
Sven en Kim Hellings-Pauwels,
Luc en Marie-Rose Kimpen-De Groot,
Nathalie,
Stefanie,

zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen

de families Kimpen, Poel, Lemmens, Reynen, Vandewijngaert en Sas.

Wij herdenken tevens zijn ouders, broers en zussen
die samen overleden zijn op 14 mei 1940
tijdens het bombardement te Zichem :
August en Paulina Kimpen-Lemmens,
Frans, Maria, Regina en Alfons.

Rouwadres : Sint-Jorisstraat 70, 3583 Paal-Beringen

Duidelijk De Telefoon, Paal - Tel. 011 42 23 47

BRONNEN

gepubliceerde bronnen.

- Busschots, Jozef et al.: *OKSELAAR IN WOORD EN BEELD*, (1998), parochie H.Hart en H.Antonius van Padua;
- Corens, Kjell: *'OKSELAAR, DAT IS EEN GEHUCHT MET DRIE KASTELEN!'*. In Mededelingenblad vzw Heemkring Averbode, (juli 2011, p. 3-18);
- De Clerck, Donatiaan: *OKSELAAR*. Averbode, (1976);
- Peeters, Guido: *OORLOGSTERREUR EN BURGERSLACHTOFFERS IN EN OM AVERBODE (1914)*. *NASCHRIFT*. In Mededelingenblad vzw Heemkring Averbode, (juli 2015, p. 14-21).

niet gepubliceerde bronnen:

- Parochieregister Averbode. Parochiearchief Averbode.
- Archief Louis Laureys, Okselaar.

internet

- <http://18daagseveldtocht.be/grote-eenheden/divisies/6deinfanteriedivisie/>
- <https://18daagseveldtocht.wikispaces.com/1e%20Karabiniers>

DANK AAN:

Uit Okselaar en omgeving: René en Denise Beckers-Van Gelder, Herman Didden, Eddy Exelmans, Ludo Geyskens, Omer Thielens, Peter Verheyen;

Uit Paal en omgeving: Marie-Paule en Hélène Kimpen, André Luyten (die in 1990 met Louis Kimpen het gesprek voerde dat de eerste aanzet voor ons onderzoek gaf), Eddy Vandepoel, Alex Van Roosbroeck.